

sama mees tuli forraga selle mõtte peale, et wist nõnda moodi õige põle, et rikkad mehed iga pääw suureste ja uhkeste wõiwad elada, n'agu ta seda piiblist olla lugenud, kus aga teine waene pops mitu korda ei tea, kust ta oma tarwilist leiba palusest wõiks enesele elu ülespidamiseks saada.

Seesama järel arwamine inimese seisusest rikka ja waele wahel saatis teda selle nurjatuma mõtte peale, õfsel kudagi wiisi ühtki neist suurtest haugidest salaja ära käppata, et see läbi, kui ta teda ära müüb, ennast oma tulise hädaft wõib ära peasta.

Tema paha töö etewõtmine läks korda; ta oli õnnelikult üht neist suuremateft haugidest näpu saanud ja rutas nüüd tuldud teed tagasi.

Homiku koidu walge oli juba wäljas, ja oma õnnetuseft nägi ta enesest wähe maad eemal üht meest seda sama teed mööda enesele wastu tulewad. Aga et t'al see kord ei juhtunud muud suuremad selgas olema kui aga kampsul, siis ei wõinud ta oma saaki kuskile poole enese ümber ära peita, ja kartus, et wõeras mees tema suurt wee pörakast silma saab, wõtis ta nõuaks seda haugi ruffisse wijata, kust just praegu ta tee otse koha läbi läks. Nõnda oli laa, ja asi läks jälle toime. Pikamisi läks ta nüüd oma teed edasi, et jälle pärast tagasi pöörata, ja oma saaki maast üles

wõta. Wastutulia oli temast möödas; aga jälle oliwad kaks teist meest ümber mäe tiinka temale ligemale tulemas. Paha meelega ei aitanud kalarõõwlik nüüd enam muu nõuu kui et alles õhtu oma haugi ruffist wälja tuua.

Kui ta nüüd õhta sel seatud aial jenna oli jõudnud, — kuda ehmatas ta ära! — kui kogemata üks teine uus, ehk küll palumata wõeras jenna oli ete jõudnud. Reinowader oli kogemata jenna juhtunud ja oma hambad haugi kallale tõõse seadnud. Reinowader wõtis nõuaks sest õnneliku juhtumiseft enesele kasu piüda ja arwas wiimaks selle haugi enese päranduse oleswad, ilma et selle peale oleks mõttelnud kuda ükskord wanaeste tema kaimu käsi ola käinud. Kaa ei tulnud ta ilmas selle peale et üks furnud kala tahaks teda armfaste juuandmisega teretada, weel wähem midagi paha teha ehk hammastega teda habemed pidi ära kägistada. Aga see kord oli asi ometi nii kangel ja Rebane oli lõksus, ja pidi — ehk ta küll korra suure kawalusega ennast kuninga kojast ja kümnest laebtuseft, mis tema waenlased tema peale tunnistajiwad, oli peastnud, ilma suurema auuta ihe haugi lõuge wähele — ära õngema. Mõlemad oliwad siis selle wiisiga aialikust elust peastetud.

Pärast seda kui suurem imeks panemine juba möödas oli ja talupoeg pisut aega seda asja hoo-